

ת"פ 49151/10/20 - מדינת ישראל נגד פארס עוידה

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 49151-10-20 מדינת ישראל נ' עוידה(עציר)

18.11.2021

לפני כבוד השופטת תמר בר-אשר

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פארס עוידה (עציר)

הנאשם

בא-כוח המאשימה: עו"ד נתי בן-חמו (פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי))

עו"ד רמי עותמאן

בא-כוח הנאשם:

גזר דין - מתוקן

הערה: בגזר הדין שניתן היום לפני שעה קלה, נפלו שגיאות הקלדה שגרמו לשינוי משמעות האמור בפסקה 19. אגב כך, גם תוקנה טעות הקלדה בפסקה 18. לפיכך ניתן בזה נוסח מתוקן.

על-פי הכרעת הדין מיום 10.11.2021, הנאשם הורשע בהתאם להודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירת **נשיאת נשק**, לפי סעיף 144(ב) רישא בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין** או **החוק**) וכן בעבירת **פציעה**, לפי סעיף 334 בחוק.

הסדר הטיעון התגבש לאחר ישיבת הוכחות (מיום 15.7.2021), אשר במהלכה העידו שלושה עדי תביעה ובהם המתלוננת. הסדר זה כלל את תיקון עובדות כתב האישום ואת שינוי סעיפי העבירות, אך לא כלל הסכמה בעניין העונש.

הטיעונים לעונש נשמעו במועד מתן הכרעת הדין. במהלכם לא הוגשו ראיות לעונש ואף לא הוגש תסקיר מטעם שירות המבחן בעניינו של הנאשם.

עובדות כתב האישום שבהן הודה הנאשם

2. כתב האישום המקורי הוגש נגד הנאשם ונגד אחיו, פאדי עוידה (להלן - **פאדי**). בעקבות תיקון כתב האישום במסגרת הסדר הטיעון, שעל-פיו שונו העבירות שבהן הואשמו שניהם ובכלל זה העבירה שבה הואשם פאדי שונתה לעבירת מעשה פיזיות ורשלנות (סעיף 338(א)(3) בחוק), הופרד המשפט בעניינו והועבר אל בית המשפט השלום (ראו החלטה מיום 10.11.2021).

3. הנאשם ופאדי הם כאמור, אחים. שניהם גרים באותו בניין בשכונת אבו תור בירושלים, באותו רחוב שבו גר גם פאדי שוויקי (להלן - **שוויקי**). על-פי הנתען בכתב האישום, בין הנאשם, פאדי ובני משפחותיהם לבין שוויקי, התגלע סכסוך בעניין החניית כלי רכב ברחוב.

4. ביום 11.10.2020 סמוך לשעה 18:00, חלפו פאדי, בן דודו מהדי עוידה (להלן - **מהדי**) ואחרים ליד דלת ביתו של שוויקי, שהייתה פתוחה לכיוון הרחוב. בין שוויקי, מהדי ופאדי החלו חילופי דברים שכללו קללות ואיומים. בתגובה לכך התקרב פאדי אל דלת ביתו של שוויקי, אך מהדי נעמד בינו לבין שוויקי וניסה למנוע מפאדי לתקוף את שוויקי. או אז דקר שוויקי את מהדי בבטנו ונכנס חזרה אל ביתו. בשל פציעתו, פונה מהדי לקבלת טיפול רפואי בבית החולים שערי צדק.

5. בעקבות האירועים המתוארים, התגודדו בני משפחת עוידה ובהם גם הנאשם ופאדי סביב ביתו של שוויקי ומשפחתו. הנאשם הצטייד באקדח, מבלי שיש לו רישיון להחזיק נשק, התקרב אל בית משפחתו של שוויקי וצעק, "תגידו להם לצאת מהבית". במקביל התרחש ירי נוסף אל עבר ביתו של שוויקי, אך זהות היורים אינה ידועה.

בשל הירי והרעש המתוארים, נפוז שוויקי, אמו של שוויקי (להלן - **המתלוננת**), יצאה מהבית אל המדרגות. הנאשם, שאחז את האקדח, זרק אל עבר המתלוננת חתיכת זכוכית שפגעה ברגלה הימנית ופצעה אותה ואף דחף אותה אל הרצפה ובשל כך היא נפגעה בגבה מהמדרגה. בשל פגיעתה, ניתן לה טיפול רפואי במקום. כמו כן, במהלך האירוע, פאדי ירה זיקוקים אל עבר בית משפחת שוויקי.

טענות הצדדים בעניין העונש, לרבות דברי הנאשם

טענות המאשימה

6. בא-כוח המאשימה חזר על הטענה אשר כדבריו, הפכה ל"קלישאה ידועה" שלפיה עבירות נשק הן עבירות חמורות מאד המחייבות החמרה בענישה; קלישאה אשר למרבה הצער, נשמעת מדי יום בבתי המשפט. זאת בהדגישו, כי "קלישאות הן לא סתם קלישאות, [וכי] יש סיבה שאנו חוזרים פעם אחר פעם על הטיעון הזה ועל כך שבית המשפט העליון מוביל את מגמת ההחמרה בענישה". כך לטענתו, מאחר שהמקרה הנדון הוא דוגמה מובהקת לפוטנציאל הנזק העלול להיגרם מנשיאת נשק, גם אם לא ניתן להצביע על השימוש בנשק המסוים שבו אחז הנאשם במהלך האירוע.

בעניין נסיבות העבירות הדגיש בא-כוח המאשימה את העובדה שהנאשם נשא אקדח בשכונת מגורים, בעת שכבר היה סכסוך ובמהלך ויכוח קולני, וכי אותה עת יצאה אמו של שוויקי מביתה ונפצעה. פוטנציאל ההסלמה של אירוע אלים מסוג זה, שאינו אירוע ספונטני שאף התרחש רקע סכסוך קיים, מחייב לטענתו, ענישה מחמירה. כך אפילו הנזק לא נגרם במישרין מהשימוש באקדח. עוד הדגיש את העובדה שהמתלוננת היא אישה מבוגרת שלא הייתה קשורה לאירוע או לסכסוך.

7. בעניין מדיניות הענישה הנוהגת, הפנה בא-כוח המאשימה אל שלושת פסקי הדין הבאים:

(1) ע"פ 5522/20 **חלייחל נ' מדינת ישראל** (24.2.2021) - המערער הורשע על-פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירת נשק. נקבע מתחם עונש בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל והושתו 36 חודשי מאסר, מאסר מותנה וקנס וכן הופעל במצטבר מאסר מותנה למשך 5 חודשים. ערעורו נדחה תוך קביעה כי אמנם על-פי כתב האישום המתוקן שבעובדותיו הודה, הוא לא הואשם בירי באזור מגורים, אך לנוכח הירי בסביבת המגורים היה מקום לשקילת עובדה זו בעת קביעת מתחם העונש, אפילו לא המערער לחץ על ההדק.

(2) ע"פ 27/17 **בסל נ' מדינת ישראל** (12.12.2017) - המערער הורשע על-פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירת רכישת נשק ובעבירת החזקת נשק, נשיאתו והובלתו. בבית המשפט המחוזי נקבע מתחם עונש בין 3 ל-5 שנות מאסר והעונש הועמד על 42 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה וכן הופעל מאסר מותנה למשך 10 חודשים במצטבר. בערעור נקבע כי בשל הענישה שהושתה על מעורבים באירוע ולנוכח עיקרון אחדות הענישה, חלק מהמאסר המותנה שהופעל יחפוף את העונש בהליך העיקרי, כך שמשך תקופת המאסר הכוללת הופחתה ל-46 חודש.

(3) ע"פ 3877/16 **ג'באלי נ' מדינת ישראל** (17.11.2016) - המערער הורשע על-פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירת נשיאת נשק. נקבע מתחם עונש בין 24 ל-48 חודשי מאסר והעונש הועמד על 34 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס. הערעור נדחה בין השאר, לנוכח העובדה שדובר בצעיר כבן 25 שלחובתו ארבע הרשעות קודמות, לרבות בעבירות חמורות שבעטין נשא בשלושה עונשי מאסר, אחד מהם ממושך וכי את העבירה שנדונה עבר כחודשיים לאחר שחרורו ועל רקע רצונו ליישב סכסוך באמצעות נשק.

8. עמדת המאשימה היא כי יש לקבוע כי מתחם העונש הוא בין 2.5 ל-4.5 שנות מאסר. בעניין העונש בגדרי המתחם טען בא-כוחה, כי יש לשקול את העובדה שהנאשם נעדר הרשעות קודמות, את הכרתו באחריותו למעשים ואת הודאתו במסגרת הסדר טיעון, אך גם יש לתת משקל לכך שעשה כן לאחר שמיעת מספר עדים ובהם המתלוננת. בהתאם לכך עתר להשית על הנאשם מאסר בשליש התחתון של מתחם העונש, אך לא ברף התחתון ממש, מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננת.

טענות ההגנה

9. בא-כוח הנאשם טען כי הנאשם הכיר באחריותו למעשים והודה בהם. לטענתו, מהעדויות שנשמעו עלה כי הירי לא היה מאקדחו. הוא אמנם נשא אקדח, אך אין כל ראיה לכך שבאקדח שנשא היו כדורים. עוד טען, כי עוד קודם לשמיעת העדויות הוא הציג למאשימה את הראיות אשר לפיהן לטענתו, אין בכוחו לבסס את העבירות שבהן הואשם הנאשם בכתב האישום המקורי (נשיאת נשק (סעיף 140 (ב) רישא); ירי באזור מגורים (סעיף 340א); פציעה בנסיבות מחמירות (סעיפים 344 ו-335(1))), אך קודם שמיעת העדויות, המאשימה לא הסכימה לכך. לכן לטענתו, אין לזקוף לחובת הנאשם את הודאתו בעבירות שלפיהן הורשע בסופו של דבר רק לאחר שמיעת העדים.

עמוד 3

בעניין נסיבות העבירות הוסיף בא-כוח הנאשם, כי דובר באירוע שהחל בכך ששוויקי, בנה של המתלוננת, דקר את בן דודו של הנאשם, מהדי, וגרם לו נזקים. בשל כך הוא אושפז למספר ימים ועד היום הוא סובל מהפציעה. הדוקר הורשע בשל כך וכבר שוחרר מהמאסר. עוד הפנה לכך, שעל-פי העדויות שנשמעו, שתי המשפחות המעורבות גרות בשכנות, בבתי צמודים, מעל חמישים שנה ואף לאחר האירוע ולאחר שהדוקר כבר שוחרר מהמאסר, הן ממשיכות לגור בשכנות. אמנם, כפי שתיאר זאת ד"ר נאפז שוויקי בעדותו, הסכסוך החל במעשיו של מי מבני משפחתו ומשפחת המתלוננת, שהגיעו כדי "לחמם" את האווירה, אך בפועל כבר למחרת הייתה סולחה והסכסוך נפתר.

10. עוד טען בא-כוח הנאשם, כי לנאשם אין הרשעות קודמות וכי זו הפעם הראשונה שהוא מסתבך בפלילים. בעניין העבירה של נשיאת נשק טען, כי משני טעמים מדובר ברף התחתון של חומרת העבירה. האחד, הנאשם נשא את הנשק בחצר הבית, בשונה ממי שהסתובב עם נשק או נסע עמו. השני, לא נעשה שימוש בנשק ואף לא היו בו כדורים, אלא הוא שימש רק לשם איום.

בעניין העבירה של פציעת המתלוננת טען בא-כוח הנאשם, כי כפי שנאמר בכתב האישום וכפי שהעידה המתלוננת עצמה, היא כלל לא נזקקה לטיפול רפואי, אלא קיבלה טיפול כלשהו במקום ובכל מקרה, היא אינה סובלת מדבר בשל אותה פציעה.

11. בעניין מדיניות הענישה הנוהגת, הפנה בא-כוח הנאשם אל אחד-עשר פסקי הדין הבאים:

- (1) ע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** (19.1.2014) - המשיב הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות הבאות: רכישת נשק והחזקתו, רכישת תחמושת והחזקתה, נשיאת נשק והובלתו, נשיאת תחמושת והובלתה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, מעשה פזיזות ורשלנות והסתייעות ברכב לעשיית פשע. בבית המשפט המחוזי נקבע מתחם עונש בין מאסר בעבודות שירות ל-20 חודשי מאסר. עונשו הועמד על 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה, צו מבחן וקנס. בערעור נקבע כי מתחם העונש גבוה יותר, בין שנה לשלוש שנות מאסר ואף הודגש הצורך בהחמרת הענישה בעבירות נשק. עם זאת, בשל נסיבותיו של המשיב ומטעמי שיקום בית המשפט לא התערב בעונש והערעור נדחה.
- (2) ע"פ 4978/19 **אבו מנסור נ' מדינת ישראל** (28.1.2020) - שני המערערים הורשעו על-פי הודאותיהם. המערער 1 הורשע בעבירת נשיאת נשק והובלתו ונדון ל-18 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה, ואילו הנאשם 2 הורשע בהחזקת נשק ונדון ל-9 חודשי מאסר בעבודות שירות ומאסר מותנה. בערעור הופחת עונשם, כך שעונשו של המערער 1 הועמד על 12 חודשי מאסר ועונשו של המערער 2 הועמד על 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.
- (3) ע"פ 7177/20 **כנעאן נ' מדינת ישראל** (27.1.2021) - המערער הורשע על-פי הודאתו בעבירת נשיאת נשק ונדון ל-24 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה. ערעורו נדחה, תוך ציון שלוש הרשעותיו הקודמות, בהן הרשעה בעבירות נשק שבעטין נדון למאסר בפועל.
- (4) ע"פ 2564/19 **אזברגה נ' מדינת ישראל** (18.7.2019) - המערער הורשע על-פי הודאתו בעבירת

נשיאת נשק. דובר באקדח עם מחסנית וכדורים שהמערער רכש זמן קצר קודם לתפיסתו. נקבע מתחם עונש בין 12 ל-40 חודשי מאסר והוא נדון ל-16 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה. הערעור נדחה.

- (5) ת"פ (מחוזי חיפה) 28615-08-17 **מדינת ישראל נ' חמדוני** (23.4.2018) - הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירות החזקת נשק ונשיאותו והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. דובר בתת מקלע מאולתר עם מחסנית וכדורים וברימון הולם. נקבע מתחם עונש בין 16 ל-40 חודשי מאסר בפועל ועונשו הועמד על 22 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה.
- (6) ת"פ (מחוזי חיפה) 31034-06-17 **מדינת ישראל נ' מסרי** (17.4.2018) - הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירת נשיאת נשק. נקבע מתחם עונש בין 14 ל-36 חודשי מאסר. על הנאשם הושתו 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס. לשלמות הדברים נוסף, כי הנאשם ערער על גזר הדין, אך בהמלצת בית המשפט העליון חזר בו מהערעור (ע"פ 3657/18 **מסרי נ' מדינת ישראל** (4.10.2018)).
- (7) ת"פ (מחוזי מרכז) 11042-06-20 **מדינת ישראל נ' חדיגה** (16.3.2021) - הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירת נשיאת נשק ותחמושת. נקבע מתחם עונש בין 15 ל-40 חודשי מאסר. הושתו 16 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס ופסילה מותנית של רישיון הנהיגה.
- (8) ת"פ (מחוזי חיפה) 5578-08-19 **מדינת ישראל נ' אברהמים** (8.6.2020) - הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירת נשיאת נשק והובלתו בשל החזקת רימון הולם. נקבע מתחם עונש בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל. עונשו הועמד על 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ומאסר מותנה.
- (9) ת"פ (מחוזי חיפה) 31218-10-14 **מדינת ישראל נ' אסדי** (11.2.2015) - הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירת נשק בשל החזקת רימון הולם, אשר הושלך והתפוצץ. נקבע מתחם עונש בין 8 ל-20 חודשי מאסר. עונשו הועמד על 9 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה.
- (10) ת"פ (מחוזי חיפה) 13154-01-18 **מדינת ישראל נ' תיתי** (12.6.2018) - שני הנאשמים הורשעו על-פי הודאותיהם בעבירות נשק בקשר לרימוני הולם. הנאשם 1 הורשע בשתי עבירות נשיאת נשק והובלתו, שתי עבירות מעשה פזיזות ורשלנות, עבירת איומים ועבירת הפרת הוראה חוקית. לגביו נקבע מתחם עונש בין 12 ל-36 חודשי מאסר. עונשו הועמד על 12 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה וכן הופעל מאסר מותנה למשך 12 חודש, 4 מתוכם בחופף. הנאשם 2 הורשע בעבירת נשיאת נשק והובלתו, עבירת מעשה פזיזות ורשלנות ועבירת איומים. נקבע בעניינו מתחם עונש בין 4 ל-8 חודשי מאסר. הוא נדון ל-5 חודשי מאסר בעבודות שירות ומאסר מותנה.
- (11) ת"פ (מחוזי מרכז) 26069-10-19 **מדינת ישראל נ' חשב** (23.2.2021) - שני הנאשמים הורשעו על-פי הודאותיהם. הנאשם 1 הורשע בעבירת נשיאת נשק ואביזר נשק והובלתו בקשר לאקדח. בעניינו

נקבע מתחם עונש בין 14 ל-38 חודשי מאסר ועונשו הועמד על 14 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס. הנאשם 2 הורשע בסיוע לעבירת נשיאת נשק והובלתו. לגביו נקבע מתחם עונש בין 7 ל-18 חודשי מאסר ועונשו הועמד על 7 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס וצו מבחן למשך שנה.

12. בא-כוח הנאשם טען כי פסקי הדין שאליהם הפנה עוסקים בנסיבות חמורות מאלו הנדונות ובכלל זה, דובר בנסיבות שבהן הנאשמים נתפסו עם הנשק מחוץ לביתם או במהלך נסיעה ואף דובר בנשק עם תחמושת. עוד הוסיף, כי אף שלושת פסקי הדין שאליהם הפנה בא-כוח המאשימה עוסקים בנסיבות שונות, בעיקר מהטעם שדובר בהם בנאשמים בעלי הרשעות קודמות משמעותיות. כך בעוד בעניינו של הנאשם אף לא הייתה פגיעה כלשהי מהאקדח שנשא והוא אף לא התכוון כי משהו ייפגע. לטענתו, מתחם העונש לפי שיטת המאשימה הוא כפול מהמתחם שנקבע בדרך כלל בנסיבות דומות.

לפיכך ולנוכח הפסיקה האמורה טען בא-כוח הנאשם, כי יש להעמיד את מתחם העונש בין 9 ל-24 חודשי מאסר בפועל ולמקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם. זאת בין השאר, לנוכח נסיבותיו, הודאתו, הכרתו באחריותו למעשים, הבנתו את חומרתם, הצער שהביע עליהם והעובדה שעצם המעצר משמש גורם מרתיע מפני אפשרות חזרתו לעבור עבירות. בהתאם לכך עתר להסתפק בתקופת מעצרו הנמשכת כבר זה כשלושה-עשר חודש.

לבסוף הוסיף בא-כוח הנאשם, כי לנוכח העומס שבו נתון שירות המבחן וכדי להימנע מעיכוב במתן גזר הדין, אף לא ביקש שיוגש תסקיר בעניינו של הנאשם. עם זאת הדגיש, כי כאמור, נערכה סולחה בין הניצים, שולמו כספים והמתלוננת ובנה הודו בחלקם באירוע. לפיכך ולנוכח הפגיעה הקלה מאד של המתלוננת טען, כי אף אין לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי למתלוננת.

דברי הנאשם

13. בדבריו בבית המשפט אמר הנאשם כי טעה במעשיו, הוא מצטער על כך ואף הפיק מכך לקח. לדבריו, השהייה במעצר קשה לו ואף גרמה לאובדן זמן משמעותי מחייו. הוא מבקש שיתאפשר לו לחזור אל משפחתו, להתחתן ולהקים משפחה.

דין

קביעת מתחם העונש ההולם

14. **הערכים החברתיים שנפגעו מהעבירות ומידת הפגיעה בערכים מוגנים אלו:** עבירות הנשק על סוגיהן ודרגותיהן הן עבירות חמורות הפוגעות בשלום הציבור ובביטחונו ומכאן הצורך בהחמרה בענישת עוברי עבירות אלו. כפי שכבר נאמר אינספור פעמים, גם החזקת נשק תמימה עשויה להוביל למעשים חמורים ולתוצאות קשות, כפי שמוכיחים ניסיון החיים והאירועים אשר למרבה הצער, אנו שומעים עליהם מדי יום ביומו. על חומרת העבירות חזרו בתי המשפט

כל אימת שנדרשו לעסוק בעבירות נשק ובכלל זה בכל אותם פסקי דין שאליהם הפנו שני הצדדים. כך למשל, אמר כבוד השופט א' רובינשטיין בעניין ע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** (19.1.2014) (פסקה א):

"עבירות הנשק, שבית משפט זה ראה לטוב לפניו להחמיר בעונשיהן, כפי שהראתה חברתי, היו למכה שאין מנוס מהרתעה מפניה. השילוב בין פוטנציאל עבריינות פלילית לפוטנציאל עבריינות טרור, זו דבר וזו חולירע, מצדיק בעבירות אלה גישת בית שמאי; הפתגם אומר כי אקדח הנראה במערכה הראשונה סופו שיירה במערכה האחרונה; כך לא רק בתיאטרון אלא לא אחת במציאות. סורג ובריה יש בהם הרתעה - כך יש לקוות - על-ידי שייצא הקול בין הנוגעים בדבר כי אין עסקינן בעולם של הפקר, וזה הכלל בעבירות נשק".

הנאשם הורשע גם בעבירת פציעה, אשר הערכים הנפגעים מעבירה זו הם שלמות גופו של אדם ובריאותו. בענייננו, בשתי העבירות שבהן הורשע הנאשם, עבירת נשיאת נשק ללא תחמושת ועבירת הפציעה, אשר נסיבותיה היו קלות, פגעו בערכים המוגנים במידה נמוכה.

15. **בחינת מדיניות הענישה הנוהגת:** טווח הענישה בשל עבירות נשק הוא רחב, כך שספק אם נדרשת הגשת מספר רב של פסקי דין כדי ללמד על מדיניות הענישה הנוהגת. בדומה, כנגד כל פסק דין המקל בענישה, ניתן להציב פסקי דין רבים המחמירים בענישה וכך גם להפך. על הגשת פסיקה כאמור, אמר בית המשפט העליון את הדברים הבאים:

"הצדדים הציגו הן לפני בית משפט המחוזי, הן בדיון שלפניו, פסקי דין רבים התומכים כל אחד בשיטתו, זה בכה וזה בכה, לעניין רמת הענישה הנוהגת ביחס לעבירות החזקת נשק. ידוע הקושי להסיק את רמת הענישה הנוהגת, שעה שכל גזר דין מושפע מן הנסיבות הייחודיות של המעשה ושל העושה, ולא הרי זה כהרי זה. מכל מקום, אף שסנגורו של בסל הציג לפניו פסקי דין שבהם נקבעה רמת ענישה הדומה במידה מסוימת לענייננו, דומני כי הצדק עם המדינה בטענתה שרמת הענישה המקובלת בעת האחרונה, והראויה בשים לב למגמת ההחמרה עליה עמדתי לעיל, גבוהה באופן ניכר מזו שנגזרה בעניין דנן... אכן, ניתן לראות כי עונש המאסר המושת על מבצעי עבירות כגון דא בעת האחרונה עומד לעתים גם על פי שניים ושלושה מעונש המאסר שנגזר בענייננו (ראו: עניין ותד [ע"פ 9373/10 ותד נ' מדינת ישראל (14.9.2011)]; ע"פ 5900/15 מעוז נ' מדינת ישראל (10.5.2016)" (ע"פ 135/17 מדינת ישראל נ' בסל (8.3.2017), כבוד השופט נ' סולברג, פסקה 11).

באותו עניין דובר במשיב אשר הורשע על-פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירת החזקת נשק ונשיאתו. בבית המשפט המחוזי הועמד עונשו על 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס. ערעור המדינה התקבל ובהתאם לכך עונש המאסר הועמד על 18 חודשי מאסר בפועל, תוך הדגשה כי אין דרכה של ערכאת הערעור למצות את הדין עם הנאשם (שם, פסקה 13). זאת כאמור, לנוכח מגמת ההחמרה בענישת עוברי עבירות נשק. עם זאת, יש לתת את הדעת לכך שפסק הדין ניתן בשנת 2017, וכי חרף המגמה המוצדקת להחמיר בענישת עוברי עבירות נשק, גם מאז ניתנו פסקי דין

ובכלל זה מקצת מאלו שאלוהם הפנה בא-כוח הנאשם, אשר לפיהם בשל "הנסיבות הייחודיות של המעשה ושל העושה", נקבע עונש מקל יותר.

מכל מקום וכאמור, טווח הענישה המושת בשל עבירות נשק מהסוג שבהן הורשע הנאשם, הוא רחב והוא נקבע ממקרה למקרה על-פי נסיבותיה של העבירה שנעברה ועל פי נסיבותיו של עובר העבירה. ניתן אפוא, לומר, כי טווח הענישה - אשר כידוע, אינו בהכרח זהה למתחם העונש ההולם - נע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לבין כשלוש שנות מאסר.

16. **נסיבות מעשי העבירות:** במסגרת שקילת נסיבותיהם של מעשי העבירות, נשקלו השיקולים הבאים: **ראשית**, העבירות נעברו באופן ספונטני, ללא תכנון מוקדם. אולם דווקא העובדה שלנוכח המהומה שנוצרה בעקבות אירוע הדקירה, הנאשם ראה לנכון להצטייד באופן ספונטני באקדח, מצביעה על חומרת המעשה. זאת בשל הסיכון הטמון בעירוב נשק חם באירוע, אפילו רק לשם איום, כטענת הנאשם, העלול להביא להחרפת המצב ולתוצאות חמורות מאלו שנגרמו בפועל; **שנית**, בפועל נמצא כי הנאשם התעבר על ריב לו. תהיה מטרת התערבותו, תוך הכנסת נשק אל זירת המהומה שנוצרה בעקבות הדקירה, לא נמצאה לכך כל הצדקה; **שלישית**, הנזק אשר היה צפוי ממעשי הנאשם עלול היה לעלות עשרות מונים על זה שנגרם בפועל; **רביעית**, בפועל דובר בנשיאת נשק אשר על-פי טענת הנאשם, אשר לא נסתרה, לא היו בו כדורים. עם זאת, דומה כי הטענה שנשיאת הנשק הייתה בשטח ביתו של הנאשם, אינה מפחיתה מחומרת המעשה.

17. **קביעת מתחם העונש ההולם - סיכום:** בהתאם לעיקרון ההלימה, תוך התחשבות במידת הפגיעה הנמוכה יחסית בערכים החברתיים, בהתחשב במדיניות הענישה הנהוגה, כפי שמשתקף מהפסיקה שאלוה הפנו באי-כוח הצדדים, כמפורט לעיל, ובהתחשב בנסיבות שבהן נעברו העבירות, נראה כי מתחם העונש ההולם במקרה הנדון **הוא בין 12 ל-18 חודשי מאסר בפועל**.

קביעת העונש בגדרי מתחם העונש

18. **נסיבותיו של הנאשם, שאינן קשורות במעשי העבירות:** נסיבותיו של הנאשם אשר נשקלו הן אלו: **ראשית**, הנאשם יליד 6.1.1997, צעיר כבן 25, שאין לחובתו הרשעות קודמות; **שנית**, הנאשם הודה, הכיר באחריותו למעשיו, הביע צער וחרטה עליהם ואף הוסיף כי הפיק את הלקח הדרוש מהמעשה ומשלילת חירותו במשך למעלה משנה. עם זאת נשקלה גם העובדה שהודאה זו באה לאחר תקופת מעצר ממושכת ולאחר ישיבת הוכחות שבמהלכה העידו שלושה עדים; **שלישית**, הטענה בדבר סולחה שנערכה בין שתי המשפחות המעורבות לא נתמכה בדבר. עם זאת, בהינתן העובדה שמדובר בשתי משפחות הגרות בשכנות זה למעלה מחמישים שנה, אשר יש להניח כי שכנות זו תימשך עוד זמן רב, ניתן משקל של ממש לצורך לצמצם את העצמת הסכסוך והתמשכותו על כל ההשלכות הכרוכות בכך.

19. **גזירת עונשו של הנאשם:** איזון כל השיקולים האמורים, לרבות שקילת עמדת המאשימה וטענותיו של בא-כוח הנאשם, מוביל לכך שיש להעמיד את עונש המאסר שיושת הנאשם בחלקו הנמוך של מתחם העונש ההולם. זאת לצד

מאסר מותנה שימש גורם מרתיע מפני חזרת הנאשם לעבור עבירות דומות.

בהתחשב בקרבה הפיזית בין שתי המשפחות, בעובדה שדומה כי הסכסוך ביניהן יושב זה מכבר ותוך מתן משקל לפגיעה הקלה מאד של המתלוננת, לא ראיתי לנכון לחייב את הנאשם בתשלום פיצויים למתלוננת.

גזר הדין - סיכום

20. לנוכח כל השיקולים שהובאו לעיל, על הנאשם נגזרים העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך **שלושה עשר חודש ושישה ימים**, החל מיום מעצרו ביום 12.10.2020, כך שעונש המאסר יחפוף את משך המעצר עד מועד מתן גזר הדין.

ב. מאסר מותנה למשך ארבעה חודשים. הנאשם יישא עונש זה אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר עבירת נשק או עבירת אלימות מסוג פשע, או ניסיון לעבור עבירה כאמור.

ג. מאסר מותנה למשך חודשיים. הנאשם יישא עונש זה אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר עבירת נשק או עבירת אלימות מסוג עוון, או ניסיון לעבור עבירה כאמור.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך ארבעים וחמישה יום.

ניתן היום, י"ד בכסלו התשפ"ב, 18 בנובמבר 2021, במעמד הנאשם ובאי-כוח הצדדים כאמור בפרוטוקול הדיון מהיום.

**תמר בר-אשר,
שופטת**